

[Weikop.]

skulle vinde så mange mandater, at tøj-skatten røg efter valget, og hans begrundelse herfor var såmænd meget enkel, nemlig at socialdemokraterne og de radikale havde ført en ødelæggende politik. Man fristes til at sige: ak ja.

Nu behandler vi faktisk et forslag fra retsforbundet om tøjskattens bibeholdelse, sparebevisernes bortfald og tøjskatten holdt uden for pristallet. Hvor megen forbindelse der er mellem retsforbundet og utøj, ved jeg ikke; men retsforbundet havde afsky for utøj, og det har jeg også. Vi har ikke haft lod og del i vedtagelsen — det ved man — hverken af tøjskatten eller sparebeviserne. Jeg skal slet ikke komme ind på alle disse forhold; men opfinderne af sparebeviserne må jo nu synes, at det var en dårlig opfindelse. Heri er vi ikke uenige, og vi skal heller ikke have noget imod, at de forsvinder. De blev i sin tid brugt til at få en besk medicin til at glide ned. Nu er der gået mere end to år, hvori folk har kunnet vænne sig til medicinen, og så mener den nuværende regering, at der ikke længere er brug for den.

Sparebeviserne har ikke været nogen billig historie; alene administrationen for de to år, de har været i kraft, har kostet ikke mindre end 14 mill. kr., d. v. s. at der må blive sparet adskillige millioner inden for administrationen ved sparebevisernes bortfald, og det kan vi kun hilse med tilfredshed. Afgørende økonomisk set er selvfølgelig, at indløsningsværdien for sparebeviserne og de kontante ydelser for de sidste to år har andraget — efter hvad der er oplyst over for mig — et beløb på antagelig 680 mill. kr.

I denne forbindelse var det af interesse at få at vide, hvordan man kommer til det resultat, at bortfaldet af sparebeviserne kun vil dreje sig om $3\frac{1}{2}$ point i pristallet, medens man, da man indførte martsafgifterne, regnede med, at sparebeviserne skulle modvirke 5 points i pristallet. Ja, forskellen er vel opstået ved, at samtlige martsafgifter blev dækket af sparebeviserne, bl. a. benzinafgifterne. Det var et spørgsmål, om det var rigtigt, men nu, da vi antagelig forlader sparebeviserne, synes jeg nok, det ville være rart at få fuld klarhed over virkningerne, også de økonomiske, i

enhver henseende, og hvis den højtærede finansminister er i stand til at give oplysningerne nu, ville jeg sætte pris på at få dem.

Vi har, som jeg allerede har sagt, ikke ønsket eller medvirket til sparebevisernes gennemførelse, og vi kan da heller ikke for vort vedkommende have noget imod, at de forsvinder.

Aage Fogh: Efter at mit partis ordfører har holdt sin udmærkede tale, er der selvfølgelig ingen grund for mig til at blande mig i de politiske problemer; jeg kan udelukkende holde mig til de økonomiske.

Jeg har formandens tilladelse til også at omtale stabiliseringslånet, og jeg vil da gerne sige, at det er selvfølgelig ikke med glæde man går til behandlingen af den række lovforslag, der her foreligger. Det er nødvendighedens tryk, der bevirker, at vi må søge at bringe orden i valutaforholdene, og jeg går da til behandlingen af disse lovforslag i sikker forvisning om, for det første at de vil kunne medvirke til at bringe balance i vor valutakasse, og dernæst at den sidende regering og de tre partier, der bærer den, vil lægge deres politik således til rette, at vi har sikkerhed for, at denne lovgivning vil kunne holde ud i fremtiden, eller rettere, at bestående love ændres og nye gennemføres i den udstrækning, det er nødvendigt for at skaffe tilstrækkelig stabilitet i vor økonomi.

Jeg skal derefter sige nogle ord om de enkelte forslag.

Intet af lovforslagene er vel blevet modtaget med så stor interesse som det om stabiliseringslånet. Jeg har haft den ære nu til morgen at modtage ikke mindre end 25 788 breve fra den Berlingske avis. Jeg har lovet at læse dem, men ikke før i min sommerferie, og det har jeg heller ingen forpligtelse til. Bladet har lovet, at der skal komme 10 000 breve til i morgen. Men når man nu sammenligner dette tal med tallet på de konservative vælgere, er det jo ikke så forfærdelig duperende, og selv om det kan være meget morsomt med alle disse hilsener, synes jeg ærlig talt, det er lidt overdrevent. Sandheden er nemlig den, at man på Berlingske Tidende og andre lignende blade har forsøgt at fremstille sagen, som om det, der er tale om her, er en skat